

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.240/2016/4/I.

A Győri Ítéltábla a Szajki Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a ...Zrt. felszámoló által meghatalmazott dr. Pajor Levente ügyvéd által képviselt alperes ellen megállapítás és járulékai iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2016. október 13. napján kelt 9.G.40.027/2015/46. szám alatti ítélete ellen az alperes által 47. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatja, s kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen az alperesnek 40.939.224. (Negyvenmillió - kilencszázharminckilencezer - kettőszázhuszonnégy) Ft-ot, valamint annak a 2013. augusztus 6. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegű késedelmi kamatát, valamint 1.023.408. (Egymillió - huszonháromezer - négyszáznyolc) Ft elsőfokú perköltséget.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy a magyar államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 3.240.000. (Hárommillió - kettőszáznegyvenezer) Ft le nem rótt viszontkereseti és fellebbezési illetéket, míg az alperest, hogy 760.000. (Hétszázhatvanezer) Ft le nem rótt viszontkereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 101.600. (Egyszázegyezer - hatszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

2004. június 8-án az ingatlantulajdonos felperes, valamint a beruházó alperes között szerződés jött létre a felperes tulajdonát képező ...i ... hrsz-ú, 1500 m2 alapterületű ingatlanon társasházi lakóépület „közös beruházás” útján történő felépítésére. Az alperes vállalta, hogy a többszintes társasház földszintjén a felperes részére takarékszövetkezeti kirendeltséget épít, míg a többi szinten értékesítés céljából lakásokat, irodákat, teremgarázst és egyéb kiegészítő helyiségeket. A felek közösen készítették el a felépítendő társasház alapító okiratát és közösen kérelmezték a földhivatalnál a társasház „előzetes bejegyzését”. Megállapodtak, hogy az alperes a társasházi különtulajdonú ingatlanokat meghirdeti, a vevőkkel a kivitelezésre építési szerződést köt, míg a felperes értékesíteni vállalta a társasházi különtulajdonú ingatlanokhoz tartozó, tulajdonában lévő telekhányadokat. Ezen telektulajdoni hányadok vételárát együttesen bruttó 14.787.300.Ft-ban határozták meg. 2004. június 8-án - a társasház felépítését engedélyező szerződéssel egyidejűleg - építési szerződés is létrejött a vállalkozó alperes és az „építtető” felperes között. A szerződésben az alperes bruttó 50.162.000.Ft vállalkozói díjért vállalta a felépítendő társasházban ... hrsz. alatti földszinti 1. számú takarékszövetkezeti iroda felépítését 365 napos teljesítési határidő alatt. 2005.

november 29-én a felek szerződéseiket módosították, az építési szerződés vállalkozói díját 37.119.880.Ft + áfa összegben, míg a teljesítési határidőt 2006. május 31. napjában határozták meg. A társasház felépítését engedélyező szerződésben meghatározott telek vételárát pedig a korábbi bruttó 14.787.300.Ft-ról 13.049.811.Ft + áfa összegre módosították.

Az alperes a társasház felépítését nem fejezte be, a bíróság 2007. augusztus 29-i kezdőnappal a felszámolását rendelte el. A felperes a 2004. június 8. napján kelt - társasház felépítését engedélyező - szerződéstől 2013. augusztus 6. napján elállt, az elállást az alperes felszámolója elfogadta. A felszámoló 2008. április 7-én a felperessel megkötött építési szerződést a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 47.§ (1) bekezdésére hivatkozással azonnali hatállyal felmondta, egyben a felperes hitelezői igényét visszaigazolta. A felszámoló a félbemaradt építményt 2008. július 16. napjáig őriztette. A ...i Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet (IMKAI) 2011. június 14. napján kelt, büntetőeljárás során született szakértői véleményében a felperessel kötött építési szerződésben kivitelezni vállalt takarékszövetkezeti iroda készülségi fokát 52%-os mértékben, míg a felperes által fizetett vállalkozói díj összegét 27.678.518.Ft-ban határozta meg. A szakvélemény a készülségi fokhoz képest 5.065.555.Ft túlfizetést állapított meg. A Tatabányai Törvényszék a 2012. január 24. napján kelt jogerős, P.2.../2009/77. szám alatti részítéletével elutasította az alperes Ptk.97.§ (2) bekezdése jogcímén a ... i ... hrsz-ú ingatlan 4548/10000 arányú tulajdonjoga megállapítására irányuló viszontkeresetét.

* * *

A felperes *keresetében* a Pp.123. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes tulajdonát képező ...i ... hrsz-ú ingatlanra nem jogosult kötelmi igényt érvényesíteni a felperessel szemben.

Az alperes *viszontkeresetében* 50.681.824.Ft tőke, valamint annak a 2013. augusztus 6. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Viszontkereseti érvelése szerint ugyan a korábbi jogerős részítélet az alperes tulajdoni keresetét elutasította, az alperes által kivitelezett beruházással azonban a felperes gazdagodott. Ez a gazdagodás attól független, hogy az alperes a társasházi különtulajdonú ingatlanok vevőivel építési szerződést kötött. A társasház felépítését engedélyező 2004. június 8. napján kelt szerződés a felperes elállása folytán megszűnt, ezért a Ptk.320.§ (1) bekezdése és 319.§ (3) bekezdése alapján a szerződéskötés előtti helyzetet kell helyreállítani. Az alperes kezdeményezésére közjegyző előtti nemperes eljárásban beszerzett szakvélemény szerint az ingatlan jelenlegi forgalmi értéke telekkel együtt 62.177.879.Ft, melyből a telek értéke 6.430.500.Ft-ban határozható meg. Az alperes beruházásainak értéke így 55.747.379.Ft-ban határozható meg, melyből az alperes levonta a felperes szakvéleménnyel igazolt túlfizetését, 5.065.555.Ft-ot. Utóbb, a részben megismételt eljárás során arra hivatkozott, hogy az általa kivitelezett beruházás bekerülési értékét kell meghatározni a Ptk. 194. § (2) bekezdése alapján. Kitért arra is, hogy a felszámolónak az alperes ügyvezetése beruházási számlákat nem adott át, de a korabeli főkönyvi kivonatában 55.148.000. Ft összeggel szerepel a befejezetlen beruházás.

A felperes a *viszontkereset* elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felek közötti jogviszonyban a felperes kettős pozícióban volt: az „alapszerződést” és az építési szerződést is megkötötte az alperessel. Az építési szerződés alapján az alperes felszámolási eljárásában a Cstv. szabályai szerint kell a felek között elszámolni. Ezen túl pedig a felek jogviszonyára a 2004. június 8. napján létrejött, társasház felépítését engedélyező szerződés az irányadó, az alapján pedig a felperest nem terheli fizetési kötelezettség az alperes által nyújtott szolgáltatás után. A Ptk.361.§-a csak kötelmi megállapodás hiányában irányadó a felek jogviszonyára, de a konkrét esetben létrejött atipikus

megállapodás rendezte a felek közötti szolgáltatás, ellenszolgáltatás sorsát. A részben megismételt eljárás során vitatta, hogy az épületet teljes egészében az alperes építette volna, megítélése szerint ennek tényét, valamint a beruházási összeget az alperes tartozik bizonyítani. Rámutatott, hogy több építtető egyes különtulajdoni ingatlanok birtokába lépett, akik építési munkát is végeztek az épületen. Így ma már meg sem állapítható, hogy mely munkákat valósította meg az alperes. Az alperes terhére felperesi gazdagodás amiatt sem következett be mert az egyes építtetők - a büntetőeljárás során kirendelt szakértő véleménye szerint - 120 millió Ft összegű kivitelezési költséget fizettek ki az alperesnek, míg a feljelentést nem tevő építtetők ezen túli, együttesen 219 millió Ft-t fizettek ki.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére. Határozata indokolásában a törvényszék elsődlegesen megállapította, hogy a Pp.123.§-a alapján megállapítási keresetnek csak akkor van helye, ha a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges. Mivel a kereset előterjesztéséig az alperes a ... hrsz-ú ingatlanra kötelmi igényt a felperessel szemben nem terjesztett elő, megállapítási keresettel a felperes jogvédelme nem volt szükséges.

A törvényszék a viszontkereset vizsgálata során igazságügyi építész szakértőt rendelt ki, aki szakvéleményét az építési munka eredeti költségvetése, kiviteli tervek és tervdokumentáció hiányában készítette el, mert ezeket az okiratokat az alperes felszámolója nem tudta csatolni. A szakértő kiegészített szakvéleményében a megvalósult épület bekerülési költségét 107.452.031.Ft + áfa (136.464.079. Ft) összegben állapította meg, azzal, hogy a rossz minőségű kivitelezés miatt csak a teljes költségvetés 30%-a (40.939.224.Ft) számolható fel. A törvényszék úgy ítélte meg, hogy a kiegészített szakvélemény nem bizonyította a félbemaradt építmény megvalósításának ténylegesen felmerült és igazolt költségeit. Az igazságügyi szakértő a tényleges és felmerült költségek megállapítása helyett a szemlén megtekintett építmény utólagos költségvetését készítette el. Kitért arra is a bíróság, hogy a ténylegesen ráfordított és igazolt költség nem áll szükségszerű összefüggésben azzal, hogy a ráfordítás milyen minőségű vállalkozási művet hoz létre. Így a minőségi hiányosság miatti értékcorrekciót alkalmazó számítás nem alkalmas a bekerülési költség megállapítására. Valójában a szakértő nem a felmerült és igazolt költségeket vette figyelembe, hanem becsült egy kivitelezési költséget. A törvényszék álláspontja szerint a bizonyítatlanság mellett a viszontkereset azért sem alapos, mert a peradatok szerint a felperes 27.678.518.Ft-ot fizetett ki az alperesnek építési költségként. Ezen túl az alperes lényegesen több bevételre tett szert az építtetőktől, mint amit az építmény képvisel.

Az alperes *fellebbezésében* az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a viszontkeresetének való helytadást és a felperes 50.681.821.Ft és járulékai megfizetésére kötelezését kérte. Jogorvoslati kérelmében előadta, hogy az elsőfokú eljárás során a bíróság hosszasan vizsgálta azt, hogy az alperes mikor hagyott fel a félbemaradt építmény birtoklásával. A bizonyítás eredményeként a törvényszék elfogadta az alperes megbízásából eljáró ... Kft. nyilatkozatát, amely szerint az őrzés 2008. július 16. napjáig tartott. Ezt követően az alperest meglepetésként érte, hogy a törvényszék a kirendelt szakértő véleményét nem fogadta el és ilyen módon az alperes a reá rótt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A törvényszék ítéletében kellő ok nélkül kifogásolta, hogy a szakvélemény a visszabontás és újraépítés költségeit nem vizsgálta. Ezt a kérdést ugyanis a bíróság a szakértőnek fel sem tette. A bíróság ugyan rögzítette, hogy az értékcorrekciót alkalmazó számítás nem alkalmas a bekerülési költség meghatározására, ám arra nem adott iránymutatást, hogy a szakértőnek milyen módon kellett volna eljárnia. Kifejtette, hogy számára nem volt értelmezhető az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának azon kitétele, hogy az alperes lényegesen több bevételre tett

szert az építetőkötől, mint amilyen értéket az építmény képvisel. Valójában az építetők bejelentett hitelezői igényeit a jelen perbeli követeléséből kívánja az alperes fedezni.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Elsődlegesen kiemelte, hogy a szakértői bizonyítás során megállapított bármely összegre általános forgalmi adó azért nem számolható fel, mert a Ptk.364.§-a szerint a kártérítés nettó összegű. A felmerülő költségek közül a munkabérnek pedig áfa-tartalma nincs. Az alperesnek az eljárás során azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes a rovására visszatérítendően gazdagodott, így a beruházásra fordított hasznos költségei összegét. Ennek a bizonyítási kötelezettségének pedig az alperes a szakértői véleménnyel nem tett eleget. A szakértő ugyanis nem adott értékelhető választ az alperes által bizonyítandó körülményekre. Kitért arra is, hogy amennyiben a felperesnek a jogerős ítélet alapján fizetési kötelezettsége keletkezik az alperes javára és megszerzi a felépítmény egésze tulajdonjogát, a megszerzett tulajdonjogát elvesztheti az építetők által vele szemben indított perekben. Fenntartotta azon perbeli álláspontját, hogy az épület indokoltan felmerült költségei a szakvélemény alapján nem határozhatóak meg és az sem bizonyított, hogy az épület kizárólag az alperes munkájának eredménye. Ezen túl a szakértő által jelenleg kimunkált nettó 32.235.609.Ft értékkel szemben a felperes az alperesnek vállalkozói díj címén 28.864.000.Ft-ot fizetett ki, míg az összes építető együtt 200-210 millió forintot.

* * *

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§ (3) bekezdés) bírálta felül, így az nem érintette az ítélet keresetet elutasító rendelkezését.

Az alperes fellebbezése túlnyomórészt alapos, mivel a törvényszék a nagyobb részét helytállóan megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetésre jutva utasította el teljes egészében a viszontkeresetet.

A felperes tulajdonában lévő ingatlanon a 2004. június 8. napján kelt szerződés alapján félbemaradt felépítményt létrehozó alperes viszontkeresete elbírálásánál abból kellett kiindulni, hogy a megvalósult, de önálló ingatlannak (az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvt.) 12.§ e/ pont) nem minősülő felépítmény tulajdonjoga az aedificium solo cedit elve (Ptk.97.§ (1) bekezdés) alapján a felperest illette meg.

A felperesi ingatlanon a társasház felépítését engedélyező szerződés a felperes elállása folytán (Ptk.320.§ (1) bekezdés) megszűnt, az alperes a beruházásról levonult és az építkezés félbemaradt. Az alperes birtoklása az építkezés meghiúsulásával jogalap nélkülivé vált, a részben megvalósult felépítmény pedig a számára idegen, felperesi ingatlanon maradt. Ezért a Ptk.194.§ (1) bekezdése szerint a dologra (a felperes tulajdonába került felépítményre) fordított szükséges költségei megtérítését követelheti; jóhiszeműsége esetén ez a hasznokkal nem fedezett költségei megtérítésére terjedhet ki, rosszhiszeműsége esetén pedig a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint követelhetett megtérítést. (Ptk.194.§ (2) bekezdés) Az idézett törvényhely alapján a jogalap nélküli jóhiszemű birtokos a hasznos, a dolog értékét emelő, használhatóságát fokozó beruházások költségeit követelheti. Ugyanakkor a hasznos költségeket meghaladó forgalmi érték emelkedés a tulajdonjog folyományaként a tulajdonost és nem az idegen dologra költséző jogalap nélküli birtokost illeti. (Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.../2010/5. szám alatti határozata) Emiatt az alperes a viszontkeresetében nem tarthatott igényt a felperes ingatlana az építési beruházás folytán előálló

forgalmi érték növekedésére, melyet a 2013. májusban készült igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményben Sz.G. igazságügyi szakértő munkált ki.

A félbemaradt felépítmény tulajdonjoga megszerzésével gazdagodó felperestől a beruházó alperes a gazdagodás kiadását csak a tényleges költségei erejéig követelheti, mivel a gazdagodó felperes csak ennyiben jutott a beruházó alperes rovására vagyoni előnyhöz. (BDT 2014/3049) A gazdagodásként visszatérítendő kiadásokhoz az alperes által a felépítmény megvalósítására fordított igazolt költségek tartozhatnak, ennek hiányában az építési munka végzésének idején a helyben szokásos anyag- és munkadíjak alapján számított építési költségek. (Győri Ítéltábla Pf.II..../2015/4/I.)

A felperes érvelésével szemben a gazdagodása visszatérítését nem zárja ki a felek közötti szerződési kapcsolat, mivel a társasház felépítését engedélyező szerződés nem tartalmazott rendelkezést a teljesítés hiányában félbemaradt beruházásból eredő igények elszámolására. (BH 2010/333)

Az elsőfokú bíróság a részben megismételt eljárás során szakértői bizonyítást rendelt el az idegen ingatlanon megvalósított alperesi beruházása költségei megállapítására. Azonban az eljárása során beszerzett és kiegészített szakvéleményt (9., 25. szám) tévesen értékelve határozott úgy, hogy az nem bizonyította a befejezetlen építmény megvalósításának ténylegesen felmerült költségeit. Mivel a felszámolás alá került alperes az építési munka tételes kiadásait okiratokkal (számlákkal, más számviteli bizonylattal) bizonyítani nem tudta, a kirendelt igazságügyi szakértő nem tévesen, hanem az építész-ingatlanforgalmi szakértői módszertan elvei figyelembevételével készítette el a felépítmény általa felmért kivitelezési költségvetését. Ennek során a szakértő - lényegében - a termőföldnek nem minősülő ingatlanok hitelbiztosítéki értékének meghatározására vonatkozó módszertani elvekről szóló 25/1997. (VIII.1.) PM rendelet (a továbbiakban: PM rendelet) 3. számú melléklete szerinti költségalapú módszert szem előtt tartva a felépítmény újra-előállítási költségeit határozta meg a korabeli anyag- és munkadíjak figyelembevételével. Az építmény újra-előállítási költsége meghatározásán és a költségalapú módszer alkalmazásán kívül az alperes felépítményre fordított kiadásai más módon nem voltak meghatározhatóak. Az említettek szerint ugyanis az egyes munkatételek elvégzésére a felszámoló által képviselt alperes már nem rendelkezett okirattal (bizonylattal). A piaci összehasonlító módszer részben a félbemaradt építmények forgalmára vonatkozó összehasonlító adat hiányában, részben pedig azért nem volt alkalmazható, mert az alperes - a fentiek szerint - nem az ingatlan forgalmi értéke emelkedésére, hanem csupán a felépítményre fordított tényleges költségeire tarthatott igényt.

Nem tévedett az igazságügyi szakértő akkor sem, amikor a kivitelezés mennyiségi- és minőségi hibái miatt az újraépítési költség korrekciójával levonást alkalmazott. A PM rendelet 3. számú melléklete 3. pontjában ugyanis kifejezetten előírja az egyes okok (avulások, piaci viszonyok) miatti korrekció alkalmazását. Amennyiben pedig az alperes hibás, értékcsökkent vállalkozói művet hozott létre, a gazdagodása megtérítését is csak ennek figyelembevételével igényelheti. Kiemeli az ítéltábla, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során a szakvélemény előterjesztését követően nem tette vitássá a kiegészített szakvélemény értékcsökkenés alkalmazására vonatkozó megállapítását, és a szakvéleményt elfogadta. (13. szám)

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtettekkel szemben az igazságügyi szakértő az építményre fordított kivitelezési költség anyag- és munkadíjára helyesen számított fel általános forgalmi adót. Az építési munka költségeihez hozzátartozik az anyag-, illetve munkadíjra felszámítható általános forgalmi adó (a teljesítéskor hatályos, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 22.§ (1) bekezdése), melynek figyelembevételét a PM rendelet 3. számú melléklete 2. pontja is előírja.

Tényszerűen hivatkozott a felperes az elsőfokú eljárás során, valamint a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a beruházás félbeszakadásától a mai napig több építtető is az egyes külön tulajdonú ingatlanok birtokába lépett, ahol (befejező) építési munkát is végzett. Ugyanakkor a perben kirendelt igazságügyi szakértő a mennyiségi- és minőségi hiányokkal korrigált 40.939.224.Ft beruházási költséget a félbemaradt építménybe utóbb költöző egyes lakók munkálatai figyelmen kívül hagyásával határozta meg. A 38. szám alatti szakvélemény kiegészítésében ugyanis a szakértő úgy nyilatkozott, hogy nincs tudomása ezen munkálatok elvégzéséről és a lakásokba nem is juthatott be.

A felperes alap nélküli gazdagodása megtérítése iránti viszontkereset elbírálásánál a törvényszék tévesen volt tekintettel arra, hogy a felperes a takarékszövetkezeti iroda felépítésére irányuló építési szerződés alapján már 27.678.518.Ft-ot kifizetett építési költségként az alperesnek. Az alperes ugyanis 2007. augusztus 29. napjától felszámolás alatt állt. Ettől az időponttól - a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 38.§ (3) bekezdése szerint - az alperes ellen a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni. Ezért a hitelező felperes - az alperes viszontkeresete folytán is folyamatban lévő perben - az alperessel szemben a felszámolás kezdő időpontjában fennálló (ellen)követelését csak beszámítási kifogás útján érvényesítheti, feltéve, hogy a felszámolás kezdő időpontjában is a követelés jogosultja volt. A konkrét esetben pedig a felperes az alperes viszontkeresetével szemben a takarékszövetkezeti iroda kifizetett építési költsége erejéig beszámítási kifogást nem terjesztett elő. Emiatt a teljes felépítmény építési költségeivel gazdagodása visszatérítésénél sem lehetett figyelembe venni az alperesnek a kapcsolódó jogviszony alapján kifizetett építési költséget.

Nem volt jelentősége annak sem, hogy az alperes az egyes különtulajdonú társasházi ingatlanokra vele építési szerződést kötő harmadik személyektől a társasházi ingatlanok kivitelezési költségeként milyen összeget vett át, és ez a bevétele meghaladta-e a szakvéleményben meghatározott, korrigált 40.939.224.Ft építési költséget. Az alperes viszontkeresete alapján ugyanis a perbeli felek közötti azon jogviszonyt kellett elbírálni, hogy a félbeszakadt beruházás után a felépítmény a felperes tulajdonába került. (Ptk.97.§ (1) bekezdés); míg az alperes az építményre fordított kiadásait a Ptk.194.§ (1)-(2) bekezdése és 361.§ (1) bekezdése alapján követelhetette. Ezen jogviszonyon kívül esik azonban az alperessel építési szerződést kötő építtetők azon követelése, mely az alperes velük szembeni szerződésszegéséből ered. Ezen követelésüket az építtetők a Cstv.38.§ (3) bekezdése alapján - amennyiben ennek feltételei fennállnak - a felszámolási eljárás során érvényesíthetik.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperest kötelezte 40.939.224.Ft beruházási költség, valamint annak a 2013. augusztus 6. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére. Mellőzte az alperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása folytán az alperes viszontkereseti pernyertessége 81%-os arányban határozható meg. Ezért a le nem rótt 1.500.000.Ft viszontkereseti - és 2.500.000.Ft fellebbezési illetékből (együtt: 4.000.000.Ft) 81%-át, 3.240.000.Ft-ot a felperes, míg a fennmaradó összeget az alperes köteles viselni. (Pp.78.§ (1) bekezdés, 81.§ (1) bekezdés)

Az ítéletábra az alperes elsőfokú eljárásbeli jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§ (2), (6) bekezdései alapján az áfával növelt 762.000.Ft-ban állapította meg. Az alperes ezen túl az elsőfokú eljárás során 501.467.Ft szakértői díjat előlegezett.

(együtt: 1.263.467.Ft elsőfokú perköltséget) Ennek az összegnek a 81%-át, 1.023.408.Ft-ot igényelheti a Pp.78.§ (1) bekezdése, 81.§ (1) bekezdése alapján a túlnyomórészt pervesztes felperestől.

Az ítéletábra a felperest a másodfokú eljárásban terhelő perköltséget az R.3.§ (2)-(6) bekezdései alapján az áfával növelt 101.600.Ft-ban határozta meg.

G y ő r , 2017. április 19.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: